

9

Afscheid Arno Rutte (VVD)

Aan de orde is **het afscheid van het lid Arno Rutte (VVD)**.

De voorzitter:

We beginnen met het afscheid van de heer Arno Rutte van de VVD. Ik begin met het voorlezen van zijn brief:

"Geachte voorzitter, beste Khadija,

Op 12 september 2012 stapte ik met een groep Groningse VVD'ers opgewekt uit een bus in Scheveningen, klaar om in een tent het verkiezingsfeest van de VVD bij te wonen. Tot mijn eigen verbazing had ik net voor het eerst van mijn leven een verkiezingscampagne voor de landelijke verkiezingen afgerond, met mijzelf op een eervolle plek op de lijst: 38. Dat was een stuk hoger dan de lijstduwersplek die ik had verwacht en laag genoeg om niet direct verkiesbaar te zijn. Dat laatste stelde mijn vrouw gerust.

Na een laatste peiling, die de VVD 31 zetels in het vooruitzicht had gesteld, stapte ik ontspannen de tent binnen. Er ging een groot scherm aan, de exitpoll sprak over maar liefst 41 zetels en vanaf dat moment stond mijn leven op z'n kop.

Vandaag, ruim zeven jaar later, neem ik voor het einde van mijn tweede termijn afscheid van de Tweede Kamer. En dat is geen eenvoudig besluit geweest.

De ervaringen die ik op heb mogen doen zijn talrijk. Schouder aan schouder met de collega's in je fractie en met coalitiegenoten knokken om tijdens een zware economische crisis zeer moeilijke maatregelen tot een goed einde te brengen. Onderhandelen met vele partijen — en personen — van diverse pluimage om steeds opnieuw een gemeenschappelijke basis te vinden voor volgende noodzakelijke stappen. Omgaan met reguliere én sociale media, een enorme stroom aan werkbezoeken afleggen waarin vele deuren opengingen die voor anderen gesloten bleven: het lidmaatschap van de Tweede Kamer is veel meer dan een baan. Het valt niet mee om daarmee te stoppen, maar ik doe het toch.

Als in 2006 mijn broer niet op 36-jarige leeftijd was overleden aan kanker, was ik waarschijnlijk nooit politicus geworden. Maar het gebeurde en raakte me diep. Tweeënhalve maand na mijn broer overleed ook mijn vader. Het gezin waarin ik was opgegroeid, halveerde binnen drie maanden. In dezelfde periode verloor ik mijn baan door een reorganisatie. Het verdriet van toen motiveerde mij, voor zover dat in mijn vermogen lag, mij in te gaan zetten voor het verbeteren van de gezondheidszorg.

Ik ben enorm dankbaar voor de jaren waarin ik hier in de Tweede Kamer als lid van de VVD-fractie iedere dag heb mogen knokken om goede zorg voor iedereen beschikbaar en betaalbaar te houden. Dat is geen eenvoudige opdracht. Zorg is complex en is in ieder land met een goed ontwikkeld zorgsysteem een drukvat waar alle maatschappelijke dilemma's samenkomen. Wie maar naar één kant van die dilemma's kijkt, krijgt op korte termijn wellicht applaus, maar zal goede zorg op termijn niet kunnen behouden.

Nadat persoonlijke overwegingen mij in de Kamer brachten, zijn ze nu ook de reden voor mijn vertrek. Ik woon met mijn gezin in de fijnste stad van Nederland, Groningen. Zeven jaar lang heb ik maximaal getracht een balans te vinden tussen thuis en werk. Soms lukte het, te vaak niet. Mijn gezinsleden verdienen het dat iedere dag op mij gerekend kan worden. Dat kan helaas onvoldoende als ik actief blijf als Tweede Kamerlid. Daarom eindigt mijn parlementaire carrière vandaag.

Gelukkig hoef ik de gezondheidszorg niet los te laten. Vanaf volgende week mag ik mij bij mijn nieuwe werkgever Vintura iedere dag inzetten om te helpen bij het realiseren van de noodzakelijke veranderingen in de zorg die ertoe moeten leiden dat we in een vergrijzend land voor iedereen goede zorg kunnen blijven garanderen. Gelukkig leven we in een land waar de grootste verbeteringen in de zorg door de mensen in de zorg zelf gerealiseerd worden. Mogen meedenken en meewerken aan die veranderingen is een prachtige uitdaging waar ik met veel plezier naar uitkijk.

Tot slot een groot woord van dank aan alle medewerkers die voor en achter de schermen, ook bij nacht en ontij, keihard werken om te zorgen dat parlementariërs hun werk kunnen doen: bodes, schoonmakers, griffiemedewerkers, medewerkers van Bureau Wetgeving, de restaurantmedewerkers, mijn persoonlijke medewerkers Rebecca en Paul, de voorlichters en beleidsmedewerkers van de VVD-fractie. Het was een voorrecht om met jullie samen te mogen werken.

Richting de Tweede Kamerleden zou ik de woorden willen herhalen die mijn goede vriend Han ten Broeke liet optekenen bij zijn vertrek uit de Tweede Kamer: laat elkaar heel!

Hoogachtend,

Arno Rutte."

(Applaus)

De voorzitter:

Geachte heer Rutte, beste Arno,

Interesse voor de politiek is je met de paplepel ingegoten. Bij jullie thuis ging er vroeger bijna geen dag voorbij zonder een stevig debat over actuele maatschappelijke kwesties. Als klein jongetje al zat je vaak op de tribune van de gemeenteraad in Haaksbergen. Op 10-jarige leeftijd ging je met je vader mee op campagne. Dat heeft zijn vruchten afgeworpen. Je moeder zou later nog wethouder en raadslid worden in diezelfde gemeente.

Toch duurde het even voordat jij de politieke arena betrad. De directe aanleiding hiervoor was verdrietig. Het verlies van je broer en je vader in tweeënhalve maand tijd maakte diepe indruk op je en leidde tot een aantal ingrijpende keuzes. De gezondheidszorg in Nederland beter en toegankelijker maken; dát werd jouw missie.

Je koos in eerste instantie voor een baan bij een zorgverzekeraar en ging in de Groningse gemeenteraad. Twee jaar later nam je politieke loopbaan een grote vlucht. Dat jij bij de verkiezingen in 2012 vanaf plek 38 in de Kamer kwam,

verraste iedereen, vooral ook jouw vrouw. Stormachtig, zo omschreef je toen jouw komst naar Den Haag.

Als lid van de commissie Volksgezondheid, Welzijn en Sport viel je al snel op vanwege je vermogen om in ieder debat geestdriftig je liberale ideeën over de zorg te verkondigen. De zorg in ons land is iets om te koesteren, zei je altijd. Goede zorg moet voor iedereen beschikbaar en betaalbaar zijn. Maar ook als woordvoerder op thema's als het alcohol- en tabaksbeleid, sport en cultuur, en politie en veiligheid liet je de afgelopen jaren van je horen. Daarbij schuwde je de confrontatie met de oppositie niet. In debatten koos je ervoor om, in jouw woorden, niet ideologisch maar pragmatisch te zijn. Je zei altijd: "Problemen moet je niet uit de weg gaan, maar benoemen en proberen er een realistische oplossing voor te vinden." Dit zagen we keer op keer, bijvoorbeeld in de discussie over de vergoeding van kostbare experimentele geneesmiddelen.

Beste Arno,

Volksvertegenwoordigers hebben vaak een verrassende kant. In je spaarzame vrije tijd maak jij deel uit van de rock-'n-rollband Harige Harry en The Ladyshavers. Een mooi souvenir uit je studententijd. Het doet me een beetje denken aan Jambers: overdag is hij Kamerlid, 's nachts een podiumbeest. Je vrienden hadden je gevraagd de bandnaam in je maidenspeech te vermelden, zodat het in de Handelingen van de Kamer zou worden vastgelegd. En zo geschiedde. En nu nóg een keer, in je afscheidsspeech, waarmee de cirkel rond is.

Hoewel ik niet veel volksvertegenwoordigers heb ontmoet die zingen in een rockband, zijn er volgens jou veel overeenkomsten tussen het leven van een rockzanger en dat van een politicus. Je wist er een verband tussen te leggen: "Als rockzanger heb ik geleerd hoe belangrijk het is voor een politicus om je publiek mee te nemen in je verhaal".

Beste Arno,

Je staat bekend als transparant en als een gepassioneerde realist. Als een van de langst zittende Kamerleden van de VVD steek je je mening niet onder stoelen of banken. Dat hoorde ik via-via, vooral binnen de fractie. Nooit te beroerd om na een levendige discussie in de fractie nog een kritische noot mee te geven. Ze zullen je vast gaan missen — net als wij allemaal.

Het lidmaatschap van de Tweede Kamer is veel meer dan een baan, schrijf je in je afscheidsbrief. En dat onderschrijf ik volledig. Ik vind het jammer om Kamerleden vroegtijdig te zien vertrekken. Maar het ambt van Kamerlid kan een zware wissel trekken op het privéleven, zeker als dat thuis zich in Groningen bevindt.

Zoals je zelf al aangaf: persoonlijke overwegingen brachten je in de Kamer. Ze zijn nu ook de reden voor je vertrek. Je gaat je vanaf nu buiten het parlement inzetten voor een betere zorg. Ik hoop van harte dat je in je nieuwe functie een goede balans kunt vinden tussen privé en werk, en ik wens je daar heel veel succes bij.

Dank je wel voor alles wat je voor ons gedaan hebt.

(Applaus)

De voorzitter:

We gaan zo afscheid van je nemen, maar we gaan eerst stemmen. Uw laatste stemming, meneer Rutte.